

شباستک

شباستک - ای پیک پاک سیده
تو ای افر روغن صبح گاه
برون آیی از آن پوده لاجوردی
که جانم به لب آمد از این سیاهی
در دلم بر میان

دلم

شباستک - مرغ سحر خوان
تو فراد خاوش آشفته را
بر آرز دل خود به آنگ دیگر
به آن نغمه دنی که گلگون شد از خون
بزن رنگ دیگر

شباستک - رب ام بی آنهاست
دشمن در فانوس بر کف

به برود در بی کاروان ؟
که پیدا کند عشق گلگسته را

شباستک - بسوز ، نیم نواخوان
به زلفای فی زار در میزند فی و
صدائی ، نوحه آور آید از آشنای
دگر بار ، دیدار ما کنی بود کن ؟
گل قاصد خوش خبر کو ؟

کنور کجا رفت ؟
چه شد زلف ستانه کاکلی ؟

چه بین آستان ؟ به باد قنارفت !

شباستک - چرخ سوگام روشن
بر افروز رخسار و سر کن توانی
که با نغمه و نور تو ، زنده ام من

x x x

لندن آبراه ۱۳۵۶

۱۳۵۶

